

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2026r.

w sprawie **Ł. I.**

skazanego za przestępstwo z art. 280§1 k.k. w zb. z art. 282 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Płocku

z dnia 7 października 2025r., sygn. akt V Ka 352/25,

utrzymującego w mocy, w części dotyczącej skazanego, wyrok Sądu Rejonowego
w Ciechanowie z dnia 11 lutego 2025r., sygn. akt II K 156/23

postanowił:

- 1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

[J.J.]

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

Postawiono w niej bowiem zarzut naruszenia prawa materialnego w postaci art. 280§1 k.k. w zb. z art. 282 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k., które polegać miało na bezzasadnym utrzymaniu błędnej kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego i przypisanego skazanemu.

Rzecz jednak w tym, że Sąd Odwoławczy nie mógł naruszyć prawa materialnego, bowiem go nie stosował. Orzeczenie tego Sądu, w zakresie, w jakim dotyczy skazanego Ł. I. , ogranicza się do utrzymania w mocy orzeczenia Sądu I instancji. Sąd ten nie dokonywał zatem samodzielnej subsumpcji zachowania skazanego pod określoną normę prawną, a co za tym idzie, nie mogło dojść na tej płaszczyźnie do uchybień.

Co więcej, nie można uznać, by intencją skarżącego było zarzucenie naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 433§2 k.p.k., bowiem w apelacji nie postawiono zarzutu naruszenia prawa materialnego, który to zarzut mógłby zostać przez ten Sąd niewłaściwie rozpoznany.

Podsumowując, autor kasacji nie wykazał, by Sąd Odwoławczy dopuścił się wskazanego w zarzucie uchybienia, tym bardziej zaś rażącego naruszenia prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Oczekiwania skarżącego wskazują raczej na to, że w jego ocenie Sąd Odwoławczy winien rozstrzygnąć sprawę poza granicami zarzutów podniesionych w apelacji, jednakże zarzut naruszenia art. 440 k.p.k. również nie został podniesiony w kasacji, co nie pozwala Sądowi Najwyższemu na przedstawienie rozważań w tym zakresie – art. 536 k.p.k.

Z tych wszystkich przyczyn wywiedzioną kasację należało uznać za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.

[J.J.]

[a.ł.]

Jerzy Grubba